

Proizlazi na nesumnjiv način da špediterova kancelarija u Rijeci u radne dane poslije podne nakon 14 sati ne radi, kao ni nedjeljama i na dane državnih praznika, nego da dežurna služba radi nedjeljom samo od 9-12 sati ograničeno, i to za primanje obavijesti, a bez ovlašćenja na bilo kakvo disponiranje; konačno da terenska služba postoji za poslijepodnevi rad, te za rad nedjeljama i na dane državnih praznika, ali samo za vršenje onih poslova za koje je kancelarijska služba pripremila dispozicije za daljnju manipulaciju, tj. za istovar odnosno pretovar pošiljki koje su kancelariji na vrijeme najavljene.

Odatle slijedi da je u konkretnom sporu primalac pošiljke samo uvjetno radio subotom poslije podne, a ne normalno. Tuženikovim šoferima ta okolnost nije morala biti poznata, osim ako su za takav slučaj primili posebne upute; stoga oni, budući da su stigli u Rijeku u subotu oko 20 sati, nisu bili dužni tražiti primaoca, te nisu povrijedili dužnost uredna vozara, ako su se s pošiljkom prijavili tek u ponedjeljak ujutro, tj. početkom normalnog radnog vremena nakon što su stigli na odredište. Dosljedno tome tuženik nije zakasnio s predajom pošiljke, pa ga ne pogadja nikakva odgovornost za štetu koju je tužitelj navodno pretrpio.

Z.R.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 7.IX 1966.

Vijeće: dr Ernest Vajić, Ratko Zlodre, Vilko Hartl

Prijevoz željeznicom - Ispunjavanje tovarnog lista - Izvještaj o prispijeću - Željeznica mora izvještaj o prispijeću dostaviti na kućnu adresu koja je navedena u tovarnom listu - Ako tako ne postupi, nego tovarni list dostavi poduzeću koje ima isto ime kao i primalac naveden u tovarnom listu, ne smatra se da je šteta nastala pogrešnom dostavom tovarnog lista, prouzrokovana krivnjom pošiljaoca koji nije pravilno ispunio tovarni list

Tužitelj je pošiljalac i primalac robe, a tuženik željezničko transportno poduzeće. Tužitelj navodi da je željeznica dostavila tovarni list osobi koja nije bila primalac, pa je radi toga nastala šteta, koju zahtijeva da mu tuženik nadoknadi. Tužitelj se brani navodeći da je šteta nastala krivnjom tuženikovom, budući da on nije pravilno ispunio tovarni list u pogledu podataka koji se odnose na primaoca, jer da postoje dva poduzeća u Rijeci koja imaju isto ime i to "Transjug" Rijeka, i "Transjug" Split, a da primaočevi podaci navedeni u tovarnom listu nisu bili dovoljni da bi se moglo jasno uočiti o kojem se Transjugu radi.

Prvostepeni sud je, prihvaćajući uglavnom tuženikove navode, odbio tužbeni zahtjev, a drugostepeni je, povodom tužiteljeve žalbe prvostepenu presudu ukinuo i vratio stvar prvostepenom sudu na ponovno raspravljavanje.

Medju ostalim žalbenim razlozima tužitelj navodi da je u tovarnom listu bila, medju ostalim, navedena i tačna kućna adresa na koju je morala biti izvršena obavijest o prispjehu robe, i da je tuženik obavijest dostavio na tu adresu, morao bi znati o kojem se Transjugu radi.

Drugostepeni sud je prihvatio ovo stajalište sa sljedećim obrazloženjem:

Opravdano ukazuje tužitelj u žalbi na činjenicu da je primaočeva adresa u spornim tovarnim listovima i bez oznake "Transjug" Split bila navedena toliko potpuno da uz običnu pažnju radnika tuženika nije mogla ni smjela nastati utužena šteta. Da su tuženikovi radnici dostavili sporne tovarne listove na u njima označenu adresu, našli bi tamo tužiteljevu filijalu, a ne bi našli nikakovu poslovnu jedinicu "Transjuga" Rijeka, jer je medju strankama nesporno da takve na toj adresi nema. U tom slučaju tovarni listovi bili bi dostavljeni pravom primaocu, pa utužena šteta ne bi nastala.

Zbog toga je pogrešno stajalište pobijane presude da je tužitelj sam kriv za nastalu štetu.

M.S.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 26.X 1966.

Vijeće: dr Dušan Arneri, Gabro Bađovinac, Pavao Vogin

Cestovni saobraćaj - Izvanredni prijevozi - Tarifa poduzeća za cestu - Posebna naknada za izvanredne prijevoze cestom - Ako se radi o prijevozu koji je izvanredan samo zbog prevelikih dimenzija robe, poduzeće za ceste nema prava tražiti naknadu koja se plaća za oštećenje ceste prouzrokovano težinom tereta - Za prijevoz velikih dimenzija robe poduzeće za ceste ima pravo samo na naknadu stvarnih troškova osiguranja saobraćaja - Poduzeće za ceste nema prava, ako nije pozitivnim propisom posebno ovlašćeno, propisivati tarife za iskorišćivanje ceste - U ovim tarifama nema prava paušalizirati iznos naknade za sve vrste izvanrednih prijevoza - Činjenica da je vozar, preuzimanjem dozvole za izvanredni prijevoz, pristao na tarifu poduzeća za ceste, koja tarifa nije ovlašćeno donesena, ne obvezuje vozara da plati iznos predviđen u tarifi ako se može zaključiti da je poduzeće za ceste ishodilo pristanak iskorišću-